

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 8 fl. 50 cr., 8 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrația tipografiei arhiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 47

Corespondențele sunt a se adresa la
Redacția „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articulele nepublicați nu se însoțesc.

INBERTIUMILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rândul cu litere garmon — și timbru de 30 cr. pentru
înșiruirea publicare.

Prenumerătire nouă

„Telegraful Român”

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe trimestrul Octombrie-Decembrie al anului 1884, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumerătire se trimit mai cu înlesnire pelângă asigurări postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al postei ultime să fie scrise bine, ca să se poată ceta.

Se atrage atenția on. domni abonați, al căror abonament se sfărtesc cu ultima Septembrie 1884, și înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie expediată silită a sista, sau a întârdia cu expedarea foiei*).

Editura „Telegrafului Român” în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în expediție se face prin lipirea unei fâșii de adresă dela abonamentul ultim.

Sibiu, 24 Septembre, 1884.

De opt zile sunt deschise ușile parlamentului nostru. Am comunicat cetitorilor nostri mesajul regal, prin care în mod sărbătoresc s-a deschis parlamentul Ungariei, și am reflectat și la mancitatea, dacă mancitate se poate numi neesactă reproducere a mesajului de către „Pester-Lloyd,” după care s-a luat o mare parte din diaristica noastră.

Să comentăm din toate părțile mesajul, prin care s-a deschis parlamentul Ungariei, și aceasta nu fără cuvânt. În el se cuprinde programa activității parlamentului pentru noul period, și ni se pune în perspectivă starea întregei monarchii în concertul european.

Popoarele monarchiei, sătoase de dezvoltare pacinică între sine, cu viuă satisfacție și vor pune la inimă cuvintele monarchului, prin cari constatănd bunele raporturi cu statele europene, în special cu puternica Germanie, se prevăzeste pace durabilă cu toate binefacerile ei.

În special poporul român însărat de cultură, bunăstare și ușurarea sarcinelor, cari încep a deveni nesuporabile, cu indoite puteri și va continua activitatea sa îndreptată spre dezvoltare. Si aceasta cu atâtă mai vîrstos, cu cât el încă n'a ajuns în cultură gradul, care pareni-se începe a face diferențe între cetățian și cetățian, și pentru unul presece numai drepturi, iar pentru celalalt nu mai detinute.

Poporul nostru până acumă e predominant de măsimile predicate de biserică noastră, care tot la al treilea cuvânt se roagă pentru „pacea de sus,” pentru pacea a toată lumii, și pentru domnitorii. Astfel poporul nostru crescut în spiritul bisericii noastre — care dintre toate bisericile este cea mai monarchistă, mai iubitoare de pace, adevăr și dreptate — nu cunoasce nici unul dintre progresele problematice, cu care se fălesce secolul nostru.

Poporul nostru nu cunoasce patriotismul modern, a căruia esență este măsima: „Ubile bene, ibi patria,” căci poporul nostru scie una, și aceea este adună înrădăcinată în inimă sa, și o mărturisesc în toată naivitatea: Noi suntem de aici.

Conducătorul de consciință aceasta el va privi cu incredere la parlamentul Ungariei în deslegarea problemelor anumite prin mesajul regal.

Reorganizarea casei magnaților pentru el este de interes numai încât ea ca for legislativ în stare influență netăgăduită asupra cursului afacerilor. De va succede a compune casa magnaților după cum prevăzeste mesajul regesc „cu considerare postulatelor desvoltării istorice și a timpului prezente corespondențorii

intereselor statului unguresc,” noi ne vom bucura din inimă, căci după cunoștințele noastre, interesele statului unguresc nu se pot separa de interesele tuturor locuitorilor din patria, și cine lucră în interesul unei naționalități cu persecutarea celorlalte, acela după noi nu lucră în interesul statului unguresc, după cum înțelege monarchul acesta.

Cestiunile interne atinse în mesajul sunt de interes pentru toți. Aceasta nici că se poate altfel. Legile țărei trebuie să fie în interesul tuturor locuitorilor ei, și dacă ele în aplicare de multe ori demostrează contrariul, la aceasta nu sunt de vîna de către organele chemate ale execuției.

Passașul din urmă al mesajului constată că cările dintre rasse, confesiuni și clase, și apelează la înțelepciunea politică a corpului legislative, și dacă se cere, și la energie, în afara mijloacelor spre delăturarea acestor năjunsuri și rela interne.

Poporul nostru cu satisfacție ascultă aceste cuvinte din gura monarchului.

Poporul nostru dela era dualismului încoace constată un curent pornit spre nimirirea existenței sale naționale.

Să vorbim sincer și concret. Dacă e vorba de rassă, rămânen la rassă. Rassa română constată un curent nebunatic din partea rassei maghiare, îndreptat spre nimirirea existenței sale. Idealul rassei maghiare este maghiarisare. Îmbătăță de unele succese de tot problematică la poporul cel fără conștiință de naționalitate, rassa maghiară a pornit vînătorie formală contra rasselor nemaghiare. Si aceasta pe toate terenele. Reuniuni pentru maghiarisare numelor, reuniuni pentru maghiarisare pre-tutindinea, reuniuni preste reunii, și toate cu scopul vîdit: maghiarisarea.

Rassa română în fața acestui curent a pus statornicia sa și consolidarea. Aceasta s-a considerat de nepatriotism; s-a vîdut lipsa de luarea altor măsuri mai eficace spre ajungerea scopului urmărit.

Spre a se face aceasta se cerea un act de violență, prin care să sim provocați, să ne perdem cumpătul și să în formă să fie justificate măsurile mai energice.

Să facut provocarea în Cluj. Diaristica română și-a făcut detoriță cu cumpăt și tact.

Ni s-a dis că mergem cu agitația preste graniță siguranței statului unguresc, și diarele din Pesta cu provocare la ținuta irredentă a „Telegrafului Român” au cerut măsuri excepționale.

Mesajul cere înțelepciune politică.

Dacă va urma înțeleptului sfat și încă cu toată energia, atunci se va curma agitația. Se va pune capet nonsensului cu maghiarisarea închipuită. Rassa maghiară va rămânea ce a fost, și noi ceea ce suntem. Ei maghiari, noi români. Ca atari ne vom împlini ca și până acumă datorințele de cetățeni, însă fără frecări, căci nu vom atenta la existența noastră ca rassă.

Noi nu voim să facem din rassa maghiară, rassă română, căt pentru noi pacea e facută.

Rassa maghiară în veci nu va face din noi rassă maghiară.

Va succede guvernului să curme cu înțelepciune politică, și dacă se va cere, cu toată energia, curentul nebunatic al încercării de maghiarisare, între noi va fi pace, și atunci — după cum doresce părintească inimă a Monarchului, va fi dată posibilitatea, ca: „deosebitele rasse, confesiuni și clase” în terile de sub coroana Săntului Stefan prin conviețuire deopotrivă să-și afle indestulirea lor, și să conlucre cu puteri unite și insuflare la promovarea binelui, nimbului și splendoarea tronului și patriei.”

Nu se va urma după dorința monarchului, se va da curs liber bolnaviosului curent de aji — atunci noi nu răspundem pentru consecuente.

Revista politică.

Parlamentul Ungariei și-a constituit biroul, și percurge verificarea deputaților. Interesant este, că antisemitiții s-au constituit în partidă și vor purta rolă ca partidă în viața constituțională a Ungariei. Diaristica din Pesta s-a impăcat deja cu această stare de lucruri și pledează, ca în această partidă să ieșă conducerea elementelor moderate.

Camerele României sunt convocate în sesiunea extraordinară pentru pertractarea unor lucruri urgente. Prin decret regesc după deschiderea sesiunii s-au disolvat aceste camere — convocate după cum se scie expres pentru revisuirea constituției. Alegerile s-au prescris pentru ziua de 6 Novembrie, și intrunirea camerelor în sesiune pe ziua de 15 Novembrie.

Cestiunea mult ventilată a Arab-Tabiei se pare a fi finalizată. În acest obiect ceteam adepăt în „Telegraphul” din București.

Cât s-a vorbit asupra cestiunii, căte acuzații s-au adus guvernului, se scie de țeară întreagă.

Ajă, când avem fericita ocazie de a anunța că ea s-a deslegat în favoarea noastră, nu putem să nu ne aducem aminte de aceasta.

Detactorii guvernului, cei cari au acusat pe dl Brătianu de vîndetor, pe liberali de trădători, vor fi încă odată nevoiți să și pue cenușă pe cap și se peară în intuneric. Ajă, cestiunea Arab-Tabiei nu mai există; ea a fost regulată, cum am spus mai sus, în favoarea noastră, în întrevederea ce primul nostru ministru avu eri cu dl Petru Caraveloff, președintele guvernului bulgar. Dreptatea causei noastre a fost recunoscută.

Felicităm pe vecinii nostri pentru acest act de dreptate; el va contribui mult la consolidarea relațiunilor prietenești ce trebuie să existe între noi și ei.

Adunarea generală

pentru fondul de teatră român.

Cu datul 29 Septembrie nou se scrie din Arad diariului „Luminătorul”:

Arad, în 29 Septembrie n. Dle Redactor! Dile de eri și alături fuseră consacrate adunării generale a societății pentru fondul de teatră român, deci veți prinde ca dăstădată n'am, mai corect: n'ăs ave să ve scriu despre altele decât despre decursul ședințelor și despre succesul petrecerilor aranjate din îndemnul și spre scopul acestei adunări.

Ori că imi înfrâng inima, ca nu cumva să contură bucuria de carea gălgăie inima acelor români, cari au participat la aceste festivități și cari vor ceta despre decursul lor, totuși simțesc în peptul meu un torrent ce vrea să îsbucnească în publicitate prin acest condeiu, până când puterea voinei mele a devenit într-o îndoială, întrebându-se: ce ar fi mai bine și mai îmbucurători pentru public: a su prima îsbucnirea ori a da curs liber condeiu.

Scîji bine, dle Redactor, cumă în Arad de mult timp și cam în toate funghează doi poli opuși: dacă unul comanda „cea,” — celalalt comanda „hois,” și vice-versa, și scie și publicul cetitoru că de miserabil se brezdă în Arad, cîmpul cultivat de acești conducători a jugului național.

De astădată, la aceste festivități, ambii poli au fost — neveduți.

În locul lor am vîdut o mică corporație compusă din generaționea mai tinără din Arad, și nu numai compusă, ci chiar conțopită în spiritul unirei și solidarității! Si să vîd minune! Publicul din comitatul Aradului s'a arătat în gledă, s'a arătat în număr și forma într'adevăr imponătoare!

Aci e punctul dubiosității mele. Unii poate că se vor întrista, ori cel puțin îngrijîți vor deveni de soartea românilor din orașul și comitatul Aradului, vîdend ca început, ca cei „renumiți” și „esperții” fuseră puși la archiva, până când eu me bucur din inimă, vîdend că o nouă, desămică, pleiadă română le ocupă locul în afacerile publice, și nu sub firma de „cea” și „hois,” ci sub firma solidarității și unirei.

Dă-mi voie, dle Redactor ca și pre aripile publicității să trimitem felicitările mele tinerei pleiade române din Arad pentru acest început și, drept încurajare, să-i dic: înainte pre calea ce ar inceput-o. Comitatul Aradului este mai bogat în inteligență română ca oră care alt comitat din țară, și are o inteligență bravă, imposantă, insuflare pentru tot ce e bun, frumos și salutar; aceasta nu așteaptă ca centrul să poarte sarcinile menite ei, dar așteaptă, pentru că de astă are trebuintă — un avis, un apel din centru, un avis și apel spre scopuri bune, morale și salutare, și ea sare în dată! Deci curagiu.

Cer scusa DTale, dle Redactor, precum și a onorului public cetitoriu, pentru aceasta digressiune, căci ve asecur, dacă nu atingeam acest moment, ce altcum a băut la ochii tuturor participantilor, atunci nu aveam să repozez nimic nou, ce nu s-ar mai fi cunoscut ori audiat despre cursul ședințelor acestei adunări.

Să revin dară la obiectul descrierii.

Prima ședință a adunării generale s-a deschis Sâmbătă trecută la ora 11 înainte de m. în sala din pădurița orașului, — loc cam neacomodat pentru ședințe, din cauza depărtării sale.

Cu aceasta ocasiune am văzut a fi present pe dl episcop I. Mețianu, dintre străini: DD. V. Roman, directorul „Albinei,” I. Slavici directorul „Tribunei,” I. Popa Redactorul „Calicului,” toți din Sibiu; părintele protopop Antal din Beiuș; dl adv. G. Secula din Deva; Eman. Ungurianu avocat și Nic. Coșariu asesor comit. din Timișoara s. a. s. a.

Societatea era reprezentată prin vice-președintele seu dl I. Vulcan Redactorul „Familiei,” carele a deschis adunarea prin discursul publicat în fruntea „Familiei” spărtă în Dumineca trecută. Tema discursului de deschidere e nimerită și și de interes pentru mulți: o revistă despre progresul nostru național pre toate terenele de cultură și de artă.

Acest discurs fu aplaudat în unanimitate și alăturat la protocol, eără adunarea și sprimă recunoșință sa către întreg comitetul societății pentru zeloasa sa activitate.

Dl adv. N. Oncu, ca președintele comitetului arangiatoriu din Arad, mulțumește comitetului societății pentru că a desfășurat întrarea prezentei adunări în Arad, și saluta cordial pre toți oaspeții.

Ca notari ai adunării se aleg DD. Atan. Tăducescu profesor și I. Mera.

Se cetește raportul general al secretariului societății, carele se da apoi spre cenzurare unei comisiuni ce se compuse din DD. I. Slavici, Adalb. Mihailovici, Georgiu Telescu și Tim. Micălaia avocat în Cacova.

Cetindu-se raportul cassariului societății, se predă spre cenzurare comisiunei bugetarie, compusă din DD. Visarion Roman, protop. Augustin Antal, Dim. Bonciu (not. public din Arad) și Ign. Pap secretariul episcopal.

Pentru înscrierea membrilor noi se compune o comisiune din DD. Georgiu Lazar (adv. Vinga), Dav. Nicăoară (assess. cons.), Vas. Mangra, Aur. Suciu (advocat Arad) și Ioan Murariu.

Urmează disertațiunile, — dar nu sunt. Aceasta lipsă o suspini dl Vulcan, cind 2 fragmente dintr-o tragedie la carea lucră duminalui, cuprindând un episod istoric din viața lui Stefan cel Tânăr.

Auditorul respăti d-lui disertantele sale prin un agemotis aplaus unanim; după aceasta apoi ședința primă s-a încheiat.

A doua ședință s-a ținut Duminecă după săntă liturghie. În aceasta ședință s-au cunoscut raporturile comisiunilor și s-a luate concluzie asupra lor. După autenticarea protocolului ședinței premeasă:

I. Referentul G. Lazaru a raportat cumă comisiunea sa a adunat membri și oferte de 1000 fl. v. a. — se ia spre scire.

II. Refer. V. Roman raportează despre starea fondului, carea e:

- a) bani gata și în papire de stat 34832 fl.
- b) în pretensiuni 4289 fl.

Din acestea comis. propune și adunarea decide a se liquida resp. șterge o sumă de 1132 fl. ca neincasabilă.

III. S-a luat conchid că comitetul societății să intre înăuntru pentru a crea comitete filiale pentru sporirea fondului;

ca același comitet să intrevină pentru ca la fiecare adunare generală să se dea petreceri execuționale și câte o piesă teatrală.

Procesima aduare generală se va ține în Biserică-Albă în luna lui August, anul venitoriu.

Cu atâtă apoi s-a încheiat a doua ședință și deodată și adun. generală între entuziasmate urări: „Să trăiască.”

* * *

Acum am să ve raporteze despre concertul și balul arangiat. În aceasta privință n-am alt rol, de cătă a turna apă în Mureș; adeca să lăuda și înălța pre cei pururea lăudă și înălță.

Cine nu a cunoscut înălțării despre canticul dlui profesor din Caransebeș N. Popoviciu și despre jubilatul cor al plugarilor români din Chisineu? Au doară nu se scie că înălță și organele de publicitate române i-au înregistrat între artistii de primul rang?

Eu dară nu mai am să dică despre ei alta, de cătă progresează în mod încăntător.

Între concertanți avem însă și câteva puteri pre care în căt scin eu, le vedem cu aceasta ocazie pentru prima dată pe bina publicității românesc; despre acestea deci trebuie să fac amintire specială.

Acestea puteri sunt onorab. doamna Gabriella Ionescu, soția dlui fisc. comitatens Lazar Ionescu, amabilă dominoară Ana Bonciu, fica dlui notariu public Dem. B. din Arad, și nu mai puțin amabilă d-șoară Eugenia Sierb, pe carei părinți nu potu avea onoarea a-i cunoaște după starea lor socială. Această treime este un delicios buchet artistic național, ce cântă și încântă pre auditoriu prin voce și pianoforte. Toate trei la rândul lor au fost aplaudate cu un entuziasm frenetic.

Cu un ce deosebit frumos și rățunal în arangiarea concertului constat cu bucurie, între onoarea comitetului arangiatoriu și a puterilor conlucrătoare, că concertul „românesc” s-a executat tot de puteri „românesci”! Astă apoi are drept și motiv a fi numit concert românesc.

Eată și programa concertului a cărei cuprins înălță vorbesc de sine:

Concert român

arangiat în favoarea fondului de teatrul român în sala hotelului „Crucea Albă” în Arad 27 Septembrie 1884.

Programa:

1. „Sala Italiană” cor bărbătesc de Genée, cântat în limba italiană de corul plugarilor români din Chisineu.

2. a) „Nocturne Fis-dur de F. Chopin, și
b) „Fantaisie romaine” executate pe piano de dra Ana Bociu.

3. „Aria” din Traviata de Verdi, solo, cântată dl prof. N. Popoviciu.

4. a) „Styrienne” aria din Mignon de A. Thomas.
b) Vorrei morire de Tosti,

c) „Nu te pot uita” romanță de Franchetti, cântată de Gabriella Ionescu.

5. „Hora Sinaia” cor mixt de Porumbescu, cântat de corul plug. român din Chisineu acompaniat pe piano de dra Eugenia Sierb.

6. „L'addio” de Donizetti, duet cântat de dna G. Ionescu și dl N. Popoviciu.

7. „Fantaisie Impromptu” de F. Chopin executat pe piano de dra Eugenia Sierb.

8. a) „Međul noptii,”
b) „Sequidila” de G. Dima,
c) „Dor de resbunare” de S. Cavadia cântat de dl prof. N. Popoviciu.

9. „Junimea Parisiană” cor. bărb. de Adam, cântat de corul plug. român din Chisineu.

Corul plug. din Chisineu a ajuns culmea entuziasmului în piesa „hora Sinaia” carea executându-se de cor meștecat (bărbați și femei) a produs o încântătoare suprindere în public, văzând pe bină și pe unele plugării din Chisineu care cântă și ele în corul Plugarilor.

Preste tot lăsat, concertul a suces bine preste așteptare; a fădestul și pre cei cu pretensiuni extraordinaire. Publicul era așa de numeros în căt spațioasa sală, deși în desătă nu l'a putut cuprinde, ci o mulțime de curioși trebuiau să asculte din ambit. Aplausele erau entuziasmat și fără capăt, încât mai multe piese au trebuit să fie repeatate, eără corul a fost forțat ca să asucute înălță 2 piese pe deasupra de piesele din programă.

Balul, arangiat în seara Duminecei trecute, a fost întrădeve splendid; atâtă inteligență română, atâtă publică și frumos românesc, pare că nu am mai văzut nici odată și nici unde, coadunat deodată. Petrecerea de joc a fost foarte cordială, a durat până în vîrstă zorilor. „Mătădori” din Arad a escusat prin absență lor.

În fine mai notez cumă venitul curat al balului și concertului se urcă — precum mi s-a spus — la 600 fl. v. a. dela membri 1000 fl. de tot dară 1600 fl.

Onoare și laudă comitetului arangiatoriu și onor. public român, carele au luat parte la acestea petreceri naționale culturale.

Eu dară nu mai am să dică despre ei alta, de cătă progresează în mod încăntător.

Între concertanți avem însă și câteva puteri pre care în căt scin eu, le vedem cu aceasta ocazie pentru prima dată pe bina publicității românesc; despre acestea deci trebuie să fac amintire specială.

Acestea puteri sunt onorab. doamna Gabriella Ionescu, soția dlui fisc. comitatens Lazar Ionescu, amabilă dominoară Ana Bonciu, fica dlui notariu public Dem. B. din Arad, și nu mai puțin amabilă d-șoară Eugenia Sierb, pe carei părinți nu potu avea onoarea a-i cunoaște după starea lor socială. Această treime este un delicios buchet artistic național, ce cântă și încântă pre auditoriu prin voce și pianoforte. Toate trei la rândul lor au fost aplaudate cu un entuziasm frenetic.

Cu un ce deosebit frumos și rățunal în arangiarea concertului constat cu bucurie, între onoarea comitetului arangiatoriu și a puterilor conlucrătoare, că concertul „românesc” s-a executat tot de puteri „românesci”! Astă apoi are drept și motiv a fi numit concert românesc.

Eată și programa concertului a cărei cuprins înălță vorbesc de sine:

Concert român

arangiat în favoarea fondului de teatrul român în sala hotelului „Crucea Albă” în Arad 27 Septembrie 1884.

Programa:

1. „Sala Italiană” cor bărbătesc de Genée, cântat în limba italiană de corul plugarilor români din Chisineu.

2. a) „Nocturne Fis-dur de F. Chopin, și
b) „Fantaisie romaine” executate pe piano de dra Ana Bociu.

3. „Aria” din Traviata de Verdi, solo, cântată dl prof. N. Popoviciu.

4. a) „Styrienne” aria din Mignon de A. Thomas.
b) Vorrei morire de Tosti,

c) „Nu te pot uita” romanță de Franchetti, cântată de Gabriella Ionescu.

5. „Hora Sinaia” cor mixt de Porumbescu, cântat de corul plug. român din Chisineu acompaniat pe piano de dra Eugenia Sierb.

6. „L'addio” de Donizetti, duet cântat de dna G. Ionescu și dl N. Popoviciu.

7. „Fantaisie Impromptu” de F. Chopin executat pe piano de dra Eugenia Sierb.

8. a) „Međul noptii,”
b) „Sequidila” de G. Dima,

c) „Dor de resbunare” de S. Cavadia cântat de dl prof. N. Popoviciu.

9. „Junimea Parisiană” cor. bărb. de Adam, cântat de corul plug. român din Chisineu.

Corul plug. din Chisineu a ajuns culmea entuziasmului în piesa „hora Sinaia” carea executându-se de cor meștecat (bărbați și femei) a produs o încântătoare suprindere în public, văzând pe bină și pe unele plugării din Chisineu care cântă și ele în corul Plugarilor.

Preste tot lăsat, concertul a suces bine preste așteptare; a fădestul și pre cei cu pretensiuni extraordinaire. Publicul era așa de numeros în căt spațioasa sală, deși în desătă nu l'a putut cuprinde, ci o mulțime de curioși trebuiau să asculte din ambit. Aplausele erau entuziasmat și fără capăt, încât mai multe piese au trebuit să fie repeatate, eără corul a fost forțat ca să asucute înălță 2 piese pe deasupra de piesele din programă.

Balul, arangiat în seara Duminecei trecute, a fost întrădeve splendid; atâtă inteligență română, atâtă publică și frumos românesc, pare că nu am mai văzut nici odată și nici unde, coadunat deodată. Petrecerea de joc a fost foarte cordială, a durat până în vîrstă zorilor. „Mătădori” din Arad a escusat prin absență lor.

În fine mai notez cumă venitul curat al balului și concertului se urcă — precum mi s-a spus — la 600 fl. v. a. dela membri 1000 fl. de tot dară 1600 fl.

Onoare și laudă comitetului arangiatoriu și onor. public român, carele au luat parte la acestea petreceri naționale culturale.

Eu.

Mulțumită publică.

Pentru loteria arangiată din partea „Reuniunea femeilor române din Sibiu” au mai incurz următoarele obiecte:

Dna Elisa Murășan, colectantă: una garnitură de dentele, guler și manchete; dna Nelli de Onaciu n. de Moga, 3 stergare; dna Vilma G. Pop, 1 sort de atlase cu brodărie de chenille; dna Carolina I. Lenger, una farfurie de majolică pentru poame; dna Haret Nemes, 2 vase de flori; dna Ecaterina Archimandrescu, 1 ținător de tabac; dna Polina Dr. N. Pop, un păhar pentru bere; dsoara Otilia de Moga; una garnitură de dentele, guler și manchete; dna Lia Șandru n. Pop, 1 butoiu de sticlă cu 6 păhare pentru liquer; dsoara Zincuța Popu, 1 călimar; d-ra Minerva Balint, 1 stergător de pene (1 câne la gât cu monedă de aur) dna Rosalia Hensel, una corfă pentru bilete din trestie aurita; dna Cecilia Hochmann n. Mihaly, 1 corfă de părete; dna Eleonora de Leményi, colectantă: una tavă de lemn sculptată,

1 vîl (pachiol) săliștenesc de mătase cu fir de aur; dna Maria Indriș, una ramă de fotografie, una tavă pentru bilete din lână; Ana Ioan Ittu, 1 săculeț colorat din lână; Maria V. Tipuriță, 1 stergar.

Dna M. Bălă, 1 săculeț colorat de lână; Paraschiva M. Dragomir, 1 stergar; Ana N. Ittu, 1 stergar; Paraschiva G. Salomie, 1 stergar mare; Paraschiva G. Ittu, 1 săculeț; Ana T. Micu, 1 stergar; Ana N. Banciu, 1 stergar; Ana M. Săvârlă, 1 săculeț; Ana A. Comaniciu, până pentru 1 săculeț; Maria D. Dumitru 1 stergar mic; Ioana N. Oancea, 1 stergar mic; Maria D. Dragomir, 1 stergar mic; Paraschiva N. Popa 1 stergar mic; Ana I. Nistor, 1 stergar mic; Maria N. Oprean, 1 stergar mic; Paraschiva I. Gavrilla 1 stergar mic; Ana Tomi Dragomir, 1 stergar mic; dna Frieda Popoviciu, una pânzătură pentru cafea. Maria Grip, 1 stergar mare colorat; Ana Șerbu, 1 stergar mare colorat; Maria Pastiu, 1 stergar mic colorat; Ana Drăgan, 1 stergar mic colorat; dna Maria I. Bunea, 1 săculeț colorat tricolor, 2 stergare mari cu vârghi 4 servete cu vârghi colorate; Opreana C. Giurgiu, una pânzătură (damast) albă cu vârghi roșii; și un stergar mare colorat; D

biserica noastră din cetate, celebrată de Excelenția Sa domnul Arhiepiscop și metropolit Miron Romanul, asistat de asesorii consistoriali și profesorii institutului pedagogic.

* (Hymen). Domnul George Dima, profesor de muzică la seminarul nostru arhidiecezan pedagogic-teologic Dumineca trecută și-a sărbătorit cununia cu domnișoara Maria Bologa, fiica domnului Iacob Bologa, consiliariu aulic în pensiune.

* (Producție musicală și petrecere cu joc). Sâmbătă trecută și-a întinut reuniunea de cântări "Tipografia" producție musicală, anunțată și de noi în numărul trecut. După producție a urmat joc. Ambele au succes bine, și reuniunea cu incredere poate privi la viitorul ei.

* Hans Makart, renumitul pictor din Viena a murit.

* (Spaniolurgisiti). Călătorii cari s-au așediat în America după Columbus pe toti indigenii de pe insula Cuba și San-Domingo au voit să-i nimicească, să-i prăpădească; cu câinii i scoateau din locurile lor ascunse și prin acestia îi stăsiau. Un conducător al călătorilor Spanioli a dîs cătră conducătorul indigenilor: Preparăte, ca cu paciență să ajungi în urma morții, ce te așteptă, în raiu! La ce conducătorul indigenilor a dîs: Nu doresc să ajunge în raiul vostru, dacă și acolo locuiesc spanioli. E de notat, că aici cu deosebire oamenii de rând din Europa a avut plăcerea să se așeze.

* (Cum au să fie judeii) să vădut odinoară într'un chip din Thebe, în Egipt. Acest chip reprezintă o grupă de judecători fără de mâini, președintele acestora sta cu ochi ținți pe pămînt. Chipul acesta a semnificat, că persoanele, care sunt chemate să judece să nu se uite nici la prezentele ce li s-ar oferi, nici în ochii celor inculpați.

* (Răspuns potrivit). Intrebat Cleantes: de unde provine, că în vechime nu erau atâtă filosofi ca astăzi și totuși se făceau mai multe lucruri care merită laudă? Pentru aceea, răspunse pentru că în vechime erau faptele în practică astăzi înseu numai vorbele.

* (Rudenile merită pe deosebit mai mult). Având Canut, regele vandalarilor, de odată să dejudece pe mai mulți făcători de rele, unul dintre ei a cerut agrațierea dela rege din motiv că este rudenie. A! dăcă-mi este el mie rudenie, a dîs cătră calăi, onorați-l cu furci mai înalte.

* (Ignoranță). Aristippus a asemănăt omul ignorant cu sclavii, cu peatra și cu calul, și așa: Un econom și-a dus băiatul la Aristippus cu rugarea, ca să-l instruize. Înțelegând însă, că didactul este de 50 drakme, i s-a împărățat prea mult și a dîs: Cu acești bani pot cumpăra chiar și un sclav! Cum pără-deci, răspunse Aristippus, că atunci vei dispune de doi sclavi! Cu altă ocasiune întrebând părintele unui invetăcel pe Aristippus: Ce folos trage și meu din invetătură? Acela, răspunse Aristippus, că dacă va merge în teatru, (unde sunt scaune de marmură) nu va șdea peatru pe peatru! Tot Aristippus întrebă: Ce e deosebirea între un om invetărat și unul neinvetărat? Aceea, răspunse, care e între un cal sălbatic și unul domesticit!

* (Ce duce omul cu sine din această lume)? Sultanul Saladin simțind, că i se apropie ceasul morții a orânduit, ca vesmîntul de în, cel purtat de desupt să se pună în vîrful unei sulite și să se poarte printre soldați, ear purtătorul sulitei să strige: "Saladin, cuceritorul Asiei, din scumpe turile cele multe, pe care le-a adunat, singur numai vesmîntul acesta de în îl duce cu sine în groapă!"

* (Sărbătoare ovreiască). Diua cea lungă de espiare, împăcare, latinescă, (dies propitiations, ovreesce: jom hakifurim, nemțesc: langer Tag, unguresc: engeszelönnep), o una dintre sărbătorile cele mai sublimi și de cea mai mare însemnatate la ovari; să sărbători în a 7-ea lună, așa că în a decea și din Tischri, prin care Dăiu din an în an le-a adus aminte ovreilor, că este de neplăcut păcatul, pentru care, cere satisfacție sau cel pecătos are să suferă. Înainte de toate în această zi a fost obligată toată soflarea ovreiască să țină post negru în decurs de 24 ore, care timp avea să-l petreacă în rugăciuni evlavioase și de pocăință. În diua aceasta toate funcțiunile bisericesci să efectueau de cătră rabinerii lor.

* (Cum să se exprimă β în vechime?) Beta e numele literei a doua din alfabetul grecesc, care înseu după pronunția grecească să se exprimă cu "vita," și β. la ei sună ca rumâncul "v." Deja în secolul prim după Christos cu β. exprimau greci pe latinescul "v." Așa în numirile Octavia, Ser vius, Livius, Ravenna, Virgilius, Aventinus în loc de v totdeauna întrebuită pe β. Plutarch scriind cu-

vîntul *viscatam* cu litere grecesci în loc de v a folosit β. În secolul prim înainte de Christos Strabo în cuvintele *Novumismus*, *Visurgis*, pe v. il exprimă cu β. și pe contemporanul lui Iulius Caesar pe Vibullius inscripții grecesci de as menea il scriau cu β. — În secolul al 3-lea a.Chr. traducătorii greci ai testamentului vechiu pe hebreicul „v.” între două vocali în cele mai multe casuri il exprimau cu β. d.e. în cuvîntul David în loc de v. scriau β. În fine se scie din istoria Abe-ului, că locul, pe care l'a ocupat în limba hebreică „Vav,” în limba grecească a stat „digamma,” așa F. Dar aceasta în poesiile homerice a dispărut cu totul. Prin aceasta se constată, că β. și pe timpul poezilor homerice s'a exprimat cu v.

* (Chrysippus) filosof din scoala stoicilor născut la anul 290 a.Chr. în orașul Soli s'au Tarsus din Cilicia. După tradiție ar fi scris mai mult de 700 volume, aceste însă găseau sub greutatea diferitelor citate lungi produse din alți autori. Pentru aceea și dîs Apollodor, dacă depărtăm din lucrările lui Chrysipp tot ce e scris de alții, rămâne hîrtia goală. De altcum pofta de a scrie s'a stîrnit în el numai după ce să găsească partea ce i-a ramas dela tatăl seu. Cu toate acestea a avut ambicioarea de a nu dedica nici una din lucrările sale regelui ceea ce pe acel timp se facea adeseori de alții. Dintre sofismele lui glumește reproducem: 1. Cine e în Megara, nu e în Athene, în Megara însă este om, așadară în Athene nu-i om. 2. Aceea ce spui, ese prin gură, dar tu spui căruță, prin urmare căruță 'ti ese prin gură. 3. Ce n'ai pierdut, ai: dar coarne n'ai pierdut, așa dară tu ai coarne. A murit la 308 a.Chr. după cum se vorbesce, în urma risului peste măsură. Așa că găsește în Megara însă este om, așadară în Athene nu-i om. 2. Aceea ce spui, ese prin gură, dar tu spui căruță, prin urmare căruță 'ti ese prin gură. 3. Ce n'ai pierdut, ai: dar coarne n'ai pierdut, așa dară tu ai coarne. A murit la 308 a.Chr. după cum se vorbesce, în urma risului peste măsură. Așa că găsește în Megara însă este om, așadară în Athene nu-i om. 2. Aceea ce spui, ese prin gură, dar tu spui căruță, prin urmare căruță 'ti ese prin gură. 3. Ce n'ai pierdut, ai: dar coarne n'ai pierdut, așa dară tu ai coarne. A murit la 308 a.Chr. după cum se vorbesce, în urma risului peste măsură. Așa că găsește în Megara însă este om, așadară în Athene nu-i om. 2. Aceea ce spui, ese prin gură, dar tu spui căruță, prin urmare căruță 'ti ese prin gură. 3. Ce n'ai pierdut, ai: dar coarne n'ai pierdut, așa dară tu ai coarne. A murit la 308 a.Chr. după cum se vorbesce, în urma risului peste măsură. Așa că găsește în Megara însă este om, așadară în Athene nu-i om. 2. Aceea ce spui, ese prin gură, dar tu spui căruță, prin urmare căruță 'ti ese prin gură. 3. Ce n'ai pierdut, ai: dar coarne n'ai pierdut, așa dară tu ai coarne. A murit la 308 a.Chr. după cum se vorbesce, în urma risului peste măsură. Așa că găsește în Megara însă este om, așadară în Athene nu-i om. 2. Aceea ce spui, ese prin gură, dar tu spui căruță, prin urmare căruță 'ti ese prin gură. 3. Ce n'ai pierdut, ai: dar coarne n'ai pierdut, așa dară tu ai coarne. A murit la 308 a.Chr. după cum se vorbesce, în urma risului peste măsură. Așa că găsește în Megara însă este om, așadară în Athene nu-i om. 2. Aceea ce spui, ese prin gură, dar tu spui căruță, prin urmare căruță 'ti ese prin gură. 3. Ce n'ai pierdut, ai: dar coarne n'ai pierdut, așa dară tu ai coarne. A murit la 308 a.Chr. după cum se vorbesce, în urma risului peste măsură. Așa că găsește în Megara însă este om, așadară în Athene nu-i om. 2. Aceea ce spui, ese prin gură, dar tu spui căruță, prin urmare căruță 'ti ese prin gură. 3. Ce n'ai pierdut, ai: dar coarne n'ai pierdut, așa dară tu ai coarne. A murit la 308 a.Chr. după cum se vorbesce, în urma risului peste măsură. Așa că găsește în Megara însă este om, așadară în Athene nu-i om. 2. Aceea ce spui, ese prin gură, dar tu spui căruță, prin urmare căruță 'ti ese prin gură. 3. Ce n'ai pierdut, ai: dar coarne n'ai pierdut, așa dară tu ai coarne. A murit la 308 a.Chr. după cum se vorbesce, în urma risului peste măsură. Așa că găsește în Megara însă este om, așadară în Athene nu-i om. 2. Aceea ce spui, ese prin gură, dar tu spui căruță, prin urmare căruță 'ti ese prin gură. 3. Ce n'ai pierdut, ai: dar coarne n'ai pierdut, așa dară tu ai coarne. A murit la 308 a.Chr. după cum se vorbesce, în urma risului peste măsură. Așa că găsește în Megara însă este om, așadară în Athene nu-i om. 2. Aceea ce spui, ese prin gură, dar tu spui căruță, prin urmare căruță 'ti ese prin gură. 3. Ce n'ai pierdut, ai: dar coarne n'ai pierdut, așa dară tu ai coarne. A murit la 308 a.Chr. după cum se vorbesce, în urma risului peste măsură. Așa că găsește în Megara însă este om, așadară în Athene nu-i om. 2. Aceea ce spui, ese prin gură, dar tu spui căruță, prin urmare căruță 'ti ese prin gură. 3. Ce n'ai pierdut, ai: dar coarne n'ai pierdut, așa dară tu ai coarne. A murit la 308 a.Chr. după cum se vorbesce, în urma risului peste măsură. Așa că găsește în Megara însă este om, așadară în Athene nu-i om. 2. Aceea ce spui, ese prin gură, dar tu spui căruță, prin urmare căruță 'ti ese prin gură. 3. Ce n'ai pierdut, ai: dar coarne n'ai pierdut, așa dară tu ai coarne. A murit la 308 a.Chr. după cum se vorbesce, în urma risului peste măsură. Așa că găsește în Megara însă este om, așadară în Athene nu-i om. 2. Aceea ce spui, ese prin gură, dar tu spui căruță, prin urmare căruță 'ti ese prin gură. 3. Ce n'ai pierdut, ai: dar coarne n'ai pierdut, așa dară tu ai coarne. A murit la 308 a.Chr. după cum se vorbesce, în urma risului peste măsură. Așa că găsește în Megara însă este om, așadară în Athene nu-i om. 2. Aceea ce spui, ese prin gură, dar tu spui căruță, prin urmare căruță 'ti ese prin gură. 3. Ce n'ai pierdut, ai: dar coarne n'ai pierdut, așa dară tu ai coarne. A murit la 308 a.Chr. după cum se vorbesce, în urma risului peste măsură. Așa că găsește în Megara însă este om, așadară în Athene nu-i om. 2. Aceea ce spui, ese prin gură, dar tu spui căruță, prin urmare căruță 'ti ese prin gură. 3. Ce n'ai pierdut, ai: dar coarne n'ai pierdut, așa dară tu ai coarne. A murit la 308 a.Chr. după cum se vorbesce, în urma risului peste măsură. Așa că găsește în Megara însă este om, așadară în Athene nu-i om. 2. Aceea ce spui, ese prin gură, dar tu spui căruță, prin urmare căruță 'ti ese prin gură. 3. Ce n'ai pierdut, ai: dar coarne n'ai pierdut, așa dară tu ai coarne. A murit la 308 a.Chr. după cum se vorbesce, în urma risului peste măsură. Așa că găsește în Megara însă este om, așadară în Athene nu-i om. 2. Aceea ce spui, ese prin gură, dar tu spui căruță, prin urmare căruță 'ti ese prin gură. 3. Ce n'ai pierdut, ai: dar coarne n'ai pierdut, așa dară tu ai coarne. A murit la 308 a.Chr. după cum se vorbesce, în urma risului peste măsură. Așa că găsește în Megara însă este om, așadară în Athene nu-i om. 2. Aceea ce spui, ese prin gură, dar tu spui căruță, prin urmare căruță 'ti ese prin gură. 3. Ce n'ai pierdut, ai: dar coarne n'ai pierdut, așa dară tu ai coarne. A murit la 308 a.Chr. după cum se vorbesce, în urma risului peste măsură. Așa că găsește în Megara însă este om, așadară în Athene nu-i om. 2. Aceea ce spui, ese prin gură, dar tu spui căruță, prin urmare căruță 'ti ese prin gură. 3. Ce n'ai pierdut, ai: dar coarne n'ai pierdut, așa dară tu ai coarne. A murit la 308 a.Chr. după cum se vorbesce, în urma risului peste măsură. Așa că găsește în Megara însă este om, așadară în Athene nu-i om. 2. Aceea ce spui, ese prin gură, dar tu spui căruță, prin urmare căruță 'ti ese prin gură. 3. Ce n'ai pierdut, ai: dar coarne n'ai pierdut, așa dară tu ai coarne. A murit la 308 a.Chr. după cum se vorbesce, în urma risului peste măsură. Așa că găsește în Megara însă este om, așadară în Athene nu-i om. 2. Aceea ce spui, ese prin gură, dar tu spui căruță, prin urmare căruță 'ti ese prin gură. 3. Ce n'ai pierdut, ai: dar coarne n'ai pierdut, așa dară tu ai coarne. A murit la 308 a.Chr. după cum se vorbesce, în urma risului peste măsură. Așa că găsește în Megara însă este om, așadară în Athene nu-i om. 2. Aceea ce spui, ese prin gură, dar tu spui căruță, prin urmare căruță 'ti ese prin gură. 3. Ce n'ai pierdut, ai: dar coarne n'ai pierdut, așa dară tu ai coarne. A murit la 308 a.Chr. după cum se vorbesce, în urma risului peste măsură. Așa că găsește în Megara însă este om, așadară în Athene nu-i om. 2. Aceea ce spui, ese prin gură, dar tu spui căruță, prin urmare căruță 'ti ese prin gură. 3. Ce n'ai pierdut, ai: dar coarne n'ai pierdut, așa dară tu ai coarne. A murit la 308 a.Chr. după cum se vorbesce, în urma risului peste măsură. Așa că găsește în Megara însă este om, așadară în Athene nu-i om. 2. Aceea ce spui, ese prin gură, dar tu spui căruță, prin urmare căruță 'ti ese prin gură. 3. Ce n'ai pierdut, ai: dar coarne n'ai pierdut, așa dară tu ai coarne. A murit la 308 a.Chr. după cum se vorbesce, în urma risului peste măsură. Așa că găsește în Megara însă este om, așadară în Athene nu-i om. 2. Aceea ce spui, ese prin gură, dar tu spui căruță, prin urmare căruță 'ti ese prin gură. 3. Ce n'ai pierdut, ai: dar coarne n'ai pierdut, așa dară tu ai coarne. A murit la 308 a.Chr. după cum se vorbesce, în urma risului peste măsură. Așa că găsește în Megara însă este om, așadară în Athene nu-i om. 2. Aceea ce spui, ese prin gură, dar tu spui căruță, prin urmare căruță 'ti ese prin gură. 3. Ce n'ai pierdut, ai: dar coarne n'ai pierdut, așa dară tu ai coarne. A murit la 308 a.Chr. după cum se vorbesce, în urma risului peste măsură. Așa că găsește în Megara însă este om, așadară în Athene nu-i om. 2. Aceea ce spui, ese prin gură, dar tu spui căruță, prin urmare căruță 'ti ese prin gură. 3. Ce n'ai pierdut, ai: dar coarne n'ai pierdut, așa dară tu ai coarne. A murit la 308 a.Chr. după cum se vorbesce, în urma risului peste măsură. Așa că găsește în Megara însă este om, așadară în Athene nu-i om. 2. Aceea ce spui, ese prin gură, dar tu spui căruță, prin urmare căruță 'ti ese prin gură. 3. Ce n'ai pierdut, ai: dar coarne n'ai pierdut, așa dară tu ai coarne. A murit la 308 a.Chr. după cum se vorbesce, în urma risului peste măsură. Așa că găsește în Megara însă este om, așadară în Athene nu-i om. 2. Aceea ce spui, ese prin gură, dar tu spui căruță, prin urmare căruță 'ti ese prin gură. 3. Ce n'ai pierdut, ai: dar coarne n'ai pierdut, așa dară tu ai coarne. A murit la 308 a.Chr. după cum se vorbesce, în urma risului peste măsură. Așa că găsește în Megara însă este om, așadară în Athene nu-i om. 2. Aceea ce spui, ese prin gură, dar tu spui căruță, prin urmare căruță 'ti ese prin gură. 3. Ce n'ai pierdut, ai: dar coarne n'ai pierdut, așa dară tu ai coarne. A murit la 308 a.Chr. după cum se vorbesce, în urma risului peste măsură. Așa că găsește în Megara însă este om, așadară în Athene nu-i om. 2. Aceea ce spui, ese prin gură, dar tu spui căruță, prin urmare căruță 'ti ese prin gură. 3. Ce n'ai pierdut, ai: dar coarne n'ai pierdut, așa dară tu ai coarne. A murit la 308 a.Chr. după cum se vorbesce, în urma risului peste măsură. Așa că găsește în Megara însă este om, așadară în Athene nu-i om. 2. Aceea ce spui, ese prin gură, dar tu spui căruță, prin urmare căruță 'ti ese prin gură. 3. Ce n'ai pierdut, ai: dar coarne n'ai pierdut, așa dară tu ai coarne. A murit la 308 a.Chr. după cum se vorbesce, în urma risului peste măsură. Așa că găsește în Megara însă este om, așadară în Athene nu-i om. 2. Aceea ce spui, ese prin gură, dar tu spui căruță, prin urmare căruță 'ti ese prin gură. 3. Ce n'ai pierdut, ai: dar coarne n'ai pierdut, așa dară tu ai coarne. A murit la 308 a.Chr. după cum se vorbesce, în urma risului peste măsură. Așa că găsește în Megara însă este om, așadară în Athene nu-i om. 2. Aceea ce spui, ese prin gură, dar tu spui căruță, prin urmare căruță 'ti ese prin gură. 3. Ce n'ai pierdut, ai: dar coarne n'ai pierdut, așa dară tu ai coarne. A murit la 308 a.Chr. după cum se vorbesce, în urma risului peste măsură. Așa că găsește în Megara însă este om, așadară în Athene nu-i om. 2. Aceea ce spui, ese prin gură, dar tu spui căruță, prin urmare căruță 'ti ese prin gură. 3. Ce n'ai pierdut, ai: dar coarne n'ai pierdut, așa dară tu ai coarne. A murit la 308 a.Chr. după cum se vorbesce, în urma risului peste măsură. Așa că găsește în Megara însă este om, așadară în Athene nu-i om. 2. Aceea ce spui, ese prin gură, dar tu spui căruță, prin urmare căruță 'ti ese prin gură. 3. Ce n'ai pierdut, ai: dar coarne n'ai pierdut, așa dară tu ai coarne. A murit la 308 a.Chr. după cum se vorbesce, în urma risului peste măsură. Așa că găsește în Megara însă este om, așadară în Athene nu-i om. 2. Aceea ce spui, ese prin gură, dar tu spui căruță, prin urmare căruță 'ti ese prin gură. 3. Ce n'ai pierdut, ai: dar coarne n'ai pierdut, așa dară tu ai coarne. A murit la 308 a.Chr. după cum se vorbesce, în urma risului peste măsură. Așa că găsește în Megara

